„ ſultis, quas ſibi deſponſaverunt, exemplis & autoritatibus
„ probantur continentiam poſſe ſervare. Ut enim refert
„ B. Hieronymus, Macharius præcipuus inter Chriſti Eremitas,
„ celebrato nuptiarum convivio, cùm veſperè thalamum eſſet
„ ingreſſurus, ex urbe egrediens tranſmarina petiit, & eremi
„ ſolitudinem ſibi elegit. §. 1. Item Beatus Alexius Euphe-
„ miani clariſſimi filius, ſimiliter ex nuptiis Divinâ gratiâ
„ vocatus, ſponſam deſeruit, & nudus Chriſto famulari cœpit.
„ Horum exemplo patet, quòd ſponſi ſponſarum ſuarum non
„ exquiſito conſenſu, continentiam valent profiteri.
„ §. 2. Probatur itidem autoritate

n *lib. 6.* Capit. *c.* 91.

XXVII. EUSEBII Papæ dicentis [n]. [imò Theodor. c. an. 680. *in Anglia.*]

Deſponſata puella non prohibetur Monaſterium eligere.

o *Sent. ibid.* Anſel. *l.* 10. *c.* 6. Burch. *l.* 8. *c.* 19. Ivo, *p.* 7. *c.* 40.

DEſponſatam [o] puellam non licet parentibus alii viro tradere: licet tamen illi Monaſterium ſibi eligere.

XXVIII. *Item* GREGORIUS I. in Regeſto, *lib.* 6. *Epiſt.* 20. ad Fortunatum. [an. 597. *Româ in Campaniam.*]

Deſponſata impunè Monaſterium poteſt eligere.

p *Sent. ibid.*

DEcreta [p] legalia deſponſatam, ſi converti voluerit, nullo omnino cenſuerunt damno mulctari.

GRATIAN. „ CÙM ergo Conjugatorum continentia, niſi ex amborum
„ conſenſu, Deo offerri non valeat; cùm vir [q] ſui corporis
„ poteſtatem non habeat, ſed mulier; ſponſæ autem Monaſte-
„ rium poſſint eligere, & ſponſi non exquiſito conſenſu ſpon-
„ ſarum propoſitum melioris vitæ aſſumere valeant; patet, quòd
„ inter ſponſum & ſponſam conjugium non eſt. §. 1. Item
„ cùm ſecundùm Auguſtinum [r] « illa mulier non pertineat ad
„ matrimonium, cum qua docetur non fuiſſe commiſtio ſexûs:
„ item cùm ſecundùm Leonem [s] illa non pertineat ad matri-
„ monium, cum qua non docetur fuiſſe nuptiale miniſterium;
„ apparet, quòd inter ſponſum & ſponſam conjugium non eſt.
„ §. 2. Item Nicolaus Papa [t] præcepit de his, qui ab adver-
„ ſariis excæcantur, & membris detruncantur, ut ob hanc
„ infirmitatem conjugia talium non ſolvantur. §. 3. De his
„ autem, qui cauſa frigiditatis uxoribus debitum reddere non
„ poſſunt, ſtatuit Gregorius Papa [u], ut uterque eorum ſeptima
„ manu propinquorum tactis ſacroſanctis Reliquiis jurejurando
„ dicat, quòd numquam per commiſtionem carnis conjuncti
„ una caro effecti fuiſſent: tunc mulier ſecundas nuptias
„ poterit contrahere: vir autem, qui frigidæ naturæ eſt,
„ maneat ſine ſpe conjugii. Unde ſcribit ita dicens

q 1. *Cor.* 7.

r Sup. *eâd. non eſt dubium.*

s Sup. *eâd. cùm ſocietæ.*

t Inf. XXXII. *q.* 7. *bi qui.*

u XXXIII. *q.* 1. *requiſiſti.*

¶ CORR. ROM. « *Secundum Auguſtinum.*] Gratianus hic repetit, quæ ſuprà, *c. non eſt dubium*, & *c. cùm ſocietas.* ex Auguſtino, & Leone attulit valdè corrupta, ut ibi notatum eſt.

XXIX. IDEM « Venerio Caralitano Epiſcopo. [imò Rhabanus Archiepiſc. an. 853. *è Germania in Galliam.*]

Si mulier probaverit, quòd à viro ſuo numquam cognita fuerit, ſeparetur.

x Inf. XXXIII. *q.* 1. *quod autem.* *Sent.* 4. *diſt.* 34. Polyc. *l.* 6. *tit.* 4. Burch. *l.* 9. *c.* 40. Ivo, *p.* 8. *c.* 80. & 178. Pann. *l.* 6. *c.* 115.

y *Abſunt à Capitulari.*

QUod autem [x] interrogaſti de his, qui matrimonio juncti
„ ſunt, & nubere non poſſunt, ſi ille aliam, vel illa
„ alium poſſit accipere; de his ita ſcriptum β eſt: Vir &
„ mulier, ſi ſe conjunxerint, & poſteà dixerit mulier de viro,
„ quòd non poſſit coire cum ea; ſi poteſt [per verum [y] indi-
„ cium] probare quòd verum ſit; accipiat alium.

¶ CORR. ROM. « *Idem.*] Hoc idem Caput *infrà* XXXIII. *q.* 1. citatur ex Gregorio Joanni Ravennati Epiſcopo: item que à Burchardo, & Ivone, *p.* 8. *c.* 178. In Pannormia autem exprimitur, *Gregorius Junior.* Sententia verò ipſa refertur ex Gregorio in Decretalibus *tit. de frig. & maleſic. cap. laudabilem*, & ab Ivone *eadem parte c.* 80. ex Capitularibus, ubi habetur, *lib.* 6. *cap.* 55.

β *Scriptum.*] Autor Gloſſæ hic ait, *in Lombarda:* & infrà XXXIII. *q.* 1. hoc eodem loco ait, *primo libro Capitular. Caroli*, *ſcilicet in Lombarda.* Nunc habetur Capitul. *l.* 6. *c.* 55. additis in extremo his verbis, *eò quòd juxta Apoſtolum non potuit illi reddere ſuum debitum.*

GRATIAN. „ ECCE impoſſibilitas coëundi, ſi poſt carnalem copulam
„ inventa fuerit in aliquo, non ſolvit conjugium. Si verò ante
„ carnalem copulam deprehenſa fuerit; liberum facit mulieri
„ alium virum accipere. Unde apparet illos non fuiſſe conjuges:
„ alioquì non liceret eis ab invicem diſcedere, exceptâ cauſâ
„ fornicationis: & ſic diſcedentes oportet manere innuptos,
„ aut ſibi invicem reconciliari. §. 1. Item ſi ſponſa con-
„ junx eſſet, mortuo ſponſo remaneret vidua. Si autem vidua
„ eſſet, vir ejus ad ſacros Ordines conſcendere non poſſet.
„ Maritus enim viduæ æquè, ſicut & bigamus, Sacerdos fieri
„ prohibetur. Ex hujus autem [z] copula nullus prohibetur à
„ ſacris Ordinibus. Ut enim ait Pelagius Papa [a]. [Nihil eſt
„ (quantùm ad hunc articulum attinet) quod ei obviet de
„ Canonicis inſtitutis.] Apparet ergo hos non fuiſſe conjuges.
„ §. 2. Item ſi conjuges eſſent, diſceſſio ab invicem eſſet
„ divortium. Sed horum ſeparationem negat Ambroſius [b] eſſe
„ divortium, dicens de Beata Maria, quam ſibi Joſeph deſpon-
„ ſaverat, & in ſuam duxerat: [Joſeph « numquam cognovit

z *Sent.* 4. *diſt.* 27.

a Sup. *diſt.* 34. *c. ult.*

b Ambroſius *ad c.* 1. *Lucæ*, & de In-

eam. Nam ſi vir juſtus eam cognoviſſet, numquam à ſe
diſcedere paſſus eſſet: nec Dominus, qui uxorem præceperat
à viro non diſcedere, niſi cauſâ fornicationis, commendans
eam Diſcipulo, autor divortii fuiſſet.] Ecce commendatio
Mariæ Joanni, & detractio Joſeph negatur fuiſſe divortium,
quia Joſeph non cognoverat. Unde apparet eos non fuiſſe
conjuges. Si autem Beata Maria, quam ſibi Joſeph deſpon-
ſaverat, & in ſuam duxerat, conjunx negatur fuiſſe; multò
minùs iſta, quæ ſimpliciter ſponſa erat, conjunx eſt appellanda.

« ſtitutione Virginum, *c.* 6. & 7.

¶ CORR. ROM. « *Joſeph.*] Verba Beati Ambroſii, *lib.* 2. *Comment. ad c.* 1. Lucæ (quæ propiùs accedunt ad hunc locum, quàm quæ habentur *l.* 10. *ad c.* 23.) ſunt hæc: *Utique ſi conveniſſent, numquam virum proprium reliquiſſet, nec vir eam juſtius paſſus eſſet à ſe diſcedere. Quomodo autem Dominus divortium præcepiſſet, cùm ipſius ſit ſententia, quia nemo debet dimittere uxorem, exceptâ cauſâ fornicationis?*

XXX. *Item* EX CONCILIO AURELIANENSI « . [imò Vermeriensi *c.* 12. an. 752. *in Gallia.*]

Sororis uxorem polluens, neutram valet habere.

QUi [c] dormierit cum duabus ſororibus, & una ex illis
anteà uxor fuerit; neutram ex ipſis habeat: nec ipſi
adulteri umquam in conjugio copulentur.

c XXXII. *q.* 7. *qui dormierit.* Burch. *l.* 17. *c.* 3. Ivo, *p.* 9. *c.* 69.

¶ CORR. ROM. « *Aurelianenſi.*] Hoc idem infrà XXXII. *q.* 7. *qui dormierit*, videtur citari ex Concilio Moguntino. Sed in nullo Aurelianenſi, aut Moguntino eſt inventum: quemadmodum neque ſequentia in Triburienſi.

¶ PITH. [d] *Qui.*] Sententia habetur *can.* 14. Synodi Aurelianenſis.

ID eſt, nec propriæ uxori ſibi licet reddere debitum, quam
ſibi reddidit illicitam, ſororem ejus cognoſcendo. Nec etiam
poſt mortem uxoris licet ei, vel adultero, alicui copulari
in conjugio. §. 1. De ſponſa verò è contrà legitur

« GRATIAN.

XXXI. IN CONCILIO TRIBURIENSI. [an. 895. *in Germania.*]

De eo, qui dormivit cum ſponſa fratris ſui.

QUidam deſponſavit [d] uxorem, & dotavit eam; & cum ea
coire non potuit: quam clamculò frater ejus corrupit,
& gravidam reddidit. Decretum eſt, ut quamvis nupta eſſe
non potuerit legitimo viro; deſponſatam tamen fratri frater
habere non poſſit: ſed mœchus, & mœcha fornicationis
quidem vindictam ſuſtineant; licita verò conjugia eis non
negentur.

d Burch. *l.* 17. *c.* 49. Ivo, *p.* 9. *c.* 100.

XXXII. *Item* EX EODEM. [imò ex Compendienſi *c.* 10. an. 756. *in Gallia.*]

Si quis ſponſam filii ſui oppreſſerit, ſimul cum ea ſine ſpe conjugii maneat.

SI quis ſponſam [e] filii ſui oppreſſerit, & poſteà filius ejus
eam duxerit; pater poſtmodum non habeat uxorem, nec
mulier virum. Filius, qui patris facinus ignoravit, aliam
accipiat.

e *Sent.* 4. *diſt.* 27. Burch. *l.* 17. *c.* 18.

SI illa, quam vir ſororis ſuæ cognoverit, perpetuò
copulari prohibetur; hic verò, qui ſponſam fratris ſui
corrupit, peractâ pœnitentiâ matrimonium contrahere
permittitur; apparet hanc non fuiſſe conjugem fratris ejus.
§. 1. Item mulier cauſâ fornicationis à viro ſuo dimiſſa,
aut ei reconciliabitur, aut eo vivente innupta manebit. De
ſponſa verò contrà invenitur

« GRATIAN.

XXXIII. IN PRIMO LIBRO Capitular. *c.* 105. & *lib.* 7. *c.* 183. quibus locis ſic legitur. [an. 816. *Aquiſgrani.*]

Si ſponſus raptam recipere noluerit; liceat ſibi, alii nubere.

RAptor [f] pœnitentiâ publicâ mulctetur. Raptæ verò, ſi
eam ſponſus recipere noluerit, & ipſa eidem crimini
conſentiens non fuerit; licentia nubendi alii non negetur.

f Ivo, *p.* 8. *c.* 26.

XXXIV. *Item* EX CONCILIO TOLETANO. [imò ex Capitul. *eod.* an. 816. *ibid.*]

De eodem.

STatutum eſt [g] à ſacro Conventu, ut ſi quis ſponſam alterius
rapuerit, publicâ pœnitentiâ mulctetur, & ſine ſpe conjugii
maneat. Et ſi ipſa eidem crimini conſentiens non fuerit,
licentia nubendi alii non negetur. Quòd ſi poſt hæc con-
jungere ſe præſumpſerint, utrique uſque ad ſatisfactionem «
anathematizentur.

g *Sent.* 4. *diſt.* 27. Burch. *l.* 7. *c.* 37. Ivo, *p.* 8. *c.* 175.

¶ CORR. ROM.] In nullo Toletano Concilio inventum eſt. Sed ferè eadem leguntur in Concilio Remenſi Trosleiano, & *lib.* 1. Capitular. *c.* 105. & *lib.* 7. *c.* 183. & in Legibus Longobard. *lib.* 1. *tit. de rapt. mul. l.* 12.

« *Uſque ad ſatisfactionem.*] Hæc verba non ſunt in Trosleiano, neque in Capitularibus; ſunt tamen apud Burchardum, & Ivonem, qui etiam citant Toletanum.

APPARET ergo hanc non fuiſſe conjugem, cui, vivente
ſponſo, alteri nubendi licentia non negatur. Quomodo ergo

« GRATIAN.

h Sup. *cùm initiatur.* & infrà, *ſi quis deſponſatâ. cum ſequentib.*

„ ſecundùm Ambroſium [h], & reliquos Patres, ſponſæ conju-
„ ges appellantur; & his omnibus argumentis conjuges non
„ eſſe probantur? Sed ſciendum eſt, quòd conjugium de-
„ ſponſatione initiatur, commiſtione perficitur. Unde inter
„ ſponſum, & ſponſam conjugium eſt, ſed initiatum; inter
„ copulatos eſt conjugium ratum. Unde

XXXV. AMBROSIUS. [an. 377. *Mediolani.*]

In deſponſatione conjugium initiatur.

i Sup. *eâd. cùm initiatur.* Ivo, *p.* 8. *c.* 2.

k *al.* virili.

CUm initiatur [i] conjugium; conjugii nomen aſcifcitur;
non cùm puella viri [k] admiſtione cognoſcitur.

¶ CORR. ROM.] Integer textus affertur ſuprà *eâd. cùm initiatur.*

GRATIAN. „ ECCE quòd in deſponſatione conjugium initiatur, non
„ perficitur.

XXXVI. *Item* AMBROSIUS in libro primo de Patriarchis. [fortè c. an. 388. *Mediolani.*]

Conjunctorum commiſtio matrimonium perficit.

l *Sent.* 4. *diſt.* 30.

IN omni [l] matrimonio conjunctio intelligitur ſpiritualis;
quam confirmat, & perficit Conjunctorum commiſtio
corporalis.

¶ CORR. ROM.] Caput hoc non eſt inventum apud Ambroſium, neque ſequens apud Hieronymum.

XXXVII. *Item* HIERONYMUS ſuper Abdiam Prophetam. [fortè an. 408. *in Paleſtina.*]

Matrimonium ſponſali conventione initiatur, commiſtione perficitur.

m *Oſeæ* 4.

QUapropter [m] *in filiabus veſtris fornicabuntur*, & *ſponſæ veſtræ adulteræ erunt.* Notandum eſt, quòd in filiabus dicit fornicationem futuram, & in conjugibus adulteria: quæ ſponſali conventione initiantur, & commiſtione corporum perficiuntur.

XXXVIII. *Item* AMBROSIUS ad Paternum, *Epiſt.* 66. [c. an. 390. *Mediolani.*]

Cùm deſponſata fuerit tradita, & in uſum deducta; rectè conjunx appellatur.

n Ivo, *p.* 8. *c.* 101. Pann. *l.* 6. *c.* 17.

SI quis [n] deſponſatâ ſibi, & traditâ utatur; ritè « conjugium vocatur.

¶ CORR. ROM. « *Ritè.*] Apud Beatum Ambroſium legitur, *utatur; conjugium vocat:* ſicut etiam apud Ivonem. Et quæ antecedunt, ac ſequuntur, oſtendunt aliam fuiſſe ipſius mentem, atque Gratianus putaverit, & autor Pannormiæ.

GRATIAN. „ QUARE autem poſt nuptialia pacta non ſtatim tradantur
„ ſponſæ, oſtendit dicens

XXXIX. AUGUSTINUS, in libro octavo Confeſſionum, *c.* 3. [c. an. 400. *in Africa.*]

Quare ſponſæ poſt pactum non ſtatim tradantur.

o *Sent.* 4. *diſt.* 27. Ivo, *p.* 8. *c.* 33. Pann. *l.* 6. *c.* 10.

INſtitutum eſt [o], ut jam pactæ ſponſæ non ſtatim tradan-
tur; ne vilem habeat maritus datam, quam non ſuſpira-
verit ſponſus dilatam.

GRATIAN. „ JUXTA hanc diſtinctionem intelligenda eſt illa autoritas
„ Auguſtini [p]. [Non dubium eſt illam mulierem non perti-
„ nere ad matrimonium, cum qua docetur non fuiſſe com-
„ miſtio ſexûs.] Ad matrimonium, perfectum, ſubintelligen-
„ dum eſt; tale videlicet, quod habeat in ſe Chriſti & Ec-
„ cleſiæ ſacramentum. Ita & illud Leonis Papæ [q] intelligen-
„ dum eſt. §. 1. Sed objicitur illud Auguſtini [r]. [Inter
„ Mariam & Joſeph fuit perfectum conjugium.] Sed perfe-
„ ctum intelligitur non ex officio, ſed ex iis, quæ comitan-
„ tur officium conjugii [ſ]; ex fide videlicet, prole, & ſacra-
„ mento. Quæ omnia inter Chriſti parentes fuiſſe, autori-
„ tate Auguſtini probantur. Cuncta ergo, quæ de non ſe-
„ parando conjugio inducta ſunt, de perfecto intelliguntur;
„ quod ſponſali conventione eſt initiatum, & officio corpo-
„ ralis commiſtionis eſt conſummatum. Illa verò, quibus
„ ſeparabile conjugium oſtenditur; de initiato intelliguntur,
„ quod nondum officio ſui perfectum eſt. §. 2. Poteſt &
„ aliter diſtingui. Sponſæ appellantur conjuges conſuetudi-
„ ne Scripturæ, ſpe futurorum, non effectu præſentium.
„ Unde Ambroſius cùm diXiſſet [t], [cùm initiatur conjugium]
„ non addidit, tunc res, vel effectus; ſed [tunc nomen
„ conjugii aſcifcitur.] oſtendens tales conjugii nomen habe-
„ re, non rem, vel effectum. Item Auguſtinus cùm de pa-
„ rentibus Domini loqueretur, ait [u] [conjuges fuerunt mente,
„ non carne, ſicut & parentes.] Ex quo datur intelligi,
„ quòd ſicut Joſeph pater Domini dictus eſt non effectu ge-
„ nituræ, ſed officio, & curâ providendi; ſic & conjunx
„ matris ejus appellatur non conjugii effectu, ſed ſubmini-
„ ſtratione neceſſariorum, & individuæ [x] mentis affectu.
„ Hinc Auguſtinus ait [y]: [*Noli* [z] *timere accipere Mariam*
„ *conjugem tuam*, conjugem nominavit, quia futura erat

p Sup. *eâd. non eſt dubium.*

q Sup. *eâd. cùm ſocietæ.*

r Sup. *eâd. Beata Maria.*

ſ *al.* comitantur conjugium.

t Sup. *eâd.*

u Sup. *eâd. conjunx.*

x *al.* individuo.

y Sup. *eâd. conjunx.*

z *Matth.* 1.

uxor.] Hinc & Beda ſuper Leviticum, *ſi quis ſponſam violaverit*, &c. ſponſam uxorem dixit, non quæ tunc erat,
ſed quæ futura erat uxor. Hinc etiam

XL. HIERONYMUS ſuper Matthæum in Evangelio [a]; *Cùm eſſet deſponſata.* [c. an. 388. *in Paleſtina.*]

a *Ad c.* 1.

Conſuetudine Scripturæ, ſponſæ conjuges, & ſponſi viri appellantur.

GEnuit *Joſeph virum Mariæ.* Cùm virum audieris,
ſuſpicio tibi non ſubeat Nuptiarum: ſed recordare con-
ſuetudinis Scripturarum, quòd ſponſi, viri, & ſponſæ vo-
centur uxores. & *infrà.* §. 1. Non ab alio inventa
eſt, niſi à Joſeph: qui penè licentia maritali futuræ uxo-
ris omnia noverat. & *infrà.* §. 2. *Joſeph fili David*,
&c.] jam & ſuprà diximus ſponſas uxores appellari: quod
plenius Liber adversùs Helvidium docet.

XLI. *Item* IDEM ſuper Geneſim [b]. [imò Beda ex Hieronymo c. an. 720. *in Anglia.*]

b Beda *in Quæſtionibus in Gen. ex Hier.*

De eodem.

c *Gen.* 19.

EGreſſus [c] *itaque Loth, locutus eſt ad generos ſuos, qui accepturi erant filias ſuas.* In ſequentibus filiæ Loth
virgines eſſe dicuntur. Et ipſe ad Sodomitas dixit: *Ecce
duæ filiæ meæ, quæ non cognoverunt virum.* Nunc au-
tem dicitur habuiſſe generos. Quidam arbitrantur eas, quæ
viros habuerunt, in Sodomis periiſſe; & quæ virgines
erant, cum patre exiiſſe. Sed Hebraica veritas habet:
Egreſſus Loth locutus eſt ad ſponſos « , *qui accepturi erant
filias ejus.* Necdum igitur virgines filiæ matrimonio fue-
rant copulatæ.

¶ CORR. ROM.] In hoc Capite Gratianus retulit verba Gloſſæ ordinariæ *in c.* 19. *Gen.* ex Hieronymo.

« *Sponſos.*] Sequebantur hæc, *ſuos; quod quidem magis verum eſſe videtur ex hoc quod ſequitur, qui accepturi*, &c. quæ ſunt expuncta, quia neque apud B. Hieronymum, neque in Gloſſa ordinaria habentur. Ex iiſdem verò addita ſunt à verſ. *Necdum*, uſque in finem, quoniam inde colligitur id, quod vult Gratianus.

UNDE datur intelligi, quòd Scriptura ſponſos generos
vocat.

« GRATIAN.

XLII. *Item* JOANNES os Aureum, *hom.* 4. *ad c.* 1. Matth. [c. an. 400.]

Maria conjunx dicitur more Scripturæ, cùm ſimpliciter ſponſa eſſet.

PRiuſquam convenirent. Non dixit, priuſquam in ſponſi
adduceretur domum. Hunc quippe morem ſervabat
Antiquitas, ut ſponſæ in ſponſorum domibus haberentur.
Quod nunc quoque fieri interdum videmus. Ut enim ge-
neri Loth apud ſocerum leguntur [d] habitaſſe cum ſponſis
nondum ſibi copulatis lege conjugii; ſic habitabat etiam
Maria [e] cum ſponſo. & *infrà.* §. 1. Neque enim eam
voluit de domo expellere, ſed dimittere. & *infrà.*

d *Gen.* 19.

e *Matth.* 1.

§. 2. *Noli timere accipere Mariam conjugem tuam.* Quo
fermone [f] ſponſam ſimiliter indicavit: ſicut etiam eos,
qui adhuc ſponſi ſunt, generos appellare Scriptura conſue-
vit. Quid enim eſt, *accipere?* domi profectò retinere.
Jam enim illam mente dimiſerat. & *infrà.* §. 3. Sicut
enim poſteà illam commendavit Chriſtus ipſe Diſcipulo;
ſic & nunc Angelus copulat ſponſo, non in fœdus ſolenne
conjugii, ſed in confortium communis habitaculi.

f *Copioſius in homilia.*

XLIII. IDEM homiliâ 5. *ad idem c.* 1. Matth. [c. an. 400.]

Dominus non commendaſſet matrem Diſcipulo, ſi eam Joſeph cognoviſſet.

SI enim cognoviſſet eam, & loco habuiſſet uxoris; quo-
modo illam Dominus quaſi abſque ſolatio, & nihil pœ-
nitùs habentem, Diſcipulo [g] commendaſſet, jubens illi,
ut eam reciperet in ſuam?

g *Joan.* 19.

XLIV. *Item* ORIGENES in eodem, *homi-
liâ* 1. Evang. [c. an. 217. *in Ægypto.*]

Maria uxor Joſeph appellatur, quia ſic ab eo putabatur futura.

INventa eſt habens in utero. A Beato [h] Joſeph, qui licèt
eam non contingeret; futuræ tamen, ut putabatur, uxoris
omnia noverat. & *infrà.* §. 1. Si tibi uxor nominatur,
ſi deſponſata « tibi eſſe dicitur; non tamen tibi uxor eſt,
ſed Dei unigeniti electa mater eſt. & *infrà.* §. 2. Dico
conjugem propterea, ut Diabolo virginitatem ejus occul-
tem; & ut Judæorum pravitatem excludam, atque deji-
ciam; & ut Legis inſtituta non deſtruam. In conſequen-
tibus demonſtrabo, quòd nec iſta tua conjunx, ſecundùm
conſuetudinem conjugii habeatur; nec iſte qui generatur,
tuus filius eſſe credatur.

h *Copioſius in homilia.*

¶ CORR. ROM. « *Deſponſata.*] Sic eſt emendatum ex ipſa homilia. Anteà legebatur, & *ſi in deſponſatione uxor tibi eſſe dicitur.* Alia etiam nonnulla emendata & addita.

XLV. *Item* GREGORIUS in expoſitione Evangelii, *homiliâ* 26. [c. an. 593. *Romæ.*]